

Poceni užitek

Vas je: umivajte s ez »Elsa mila! Poznavalci pravijo: Pellerjeva Elsa-mila so od vsega dobrega najbolj! Ta mila zdravja in lepote niso samo toaletna mila prijetno dišča

česar ne moremo razumeti in prevelike rigoroznosti odobravati: nad 500 posestnikov je v mariborski oblasti, posebej še v pljujskem okraju naznanjenih, da so se le-šos pregrešili proti določbam monopolske uprave, ker so finančni organi našli na njihovih vrtovih, ob plotih in grmih ter na njivah posamezne rastline, ali celo ne-kaj več.

Vsakdor, ki je imel s tobakom opraviti, prav dobro ve, kako lahko se raztresa ob žetvi in sušenju debel se-mie in kako odporno je.. Tako se je zgodilo, da je pri ogromni večini bivših gojiteljev tobaka brez njihove vednosti in ne da bi namenoma hoteli, vsklila kakšna rastlina. Lahko pa je tudi, da je kak skrit venčastilec nikotina podtaknil na tujo zemljo par rastlin.

Iz vsega tega je nastala ogromno finančnih afer, finančni podrejeni organi in Bog vedi kdo še vse so is-kali in ovajali ljudi in sedaj bodo kmalu menda pre-segale letos kazni dohodke, ki so jih ljudje v petih letih do-bili.

Jugoslovanske klub me je pooblastil, da grem v tej zadevi k finančnemu ministru ter mu pojasnim celo stvar, da uničuje takšna natančnost in tankovestnost celo vrsto naših gospodarstev ter jih spravlja v ne-srečo. Izvršil sem to nalogo in finančni minister gosp. dr. Stojadinović je izjavil:

1. Priporočal bom monopolski upravi, da posamez-niku omili kazni, ako napravi priziv proti odločitvi fi-nančne oblasti. Ni sicer pristal na popolno pomilosti-tev ter abolitijo, toda znatno škodovati in celo uničiti gospodarskega obstoja naših, v že tako težkih odno-šajih se nahajajočih gospodarstev ne želi.

2. Vsak prizadeti mora vložiti priziv na upravo monopolov in prositi za znižanje kazni. Gotovo imam utis, da bo g. fin. minister držal besedo.

3. Če kateri formalno ne zna napraviti priziva, naj gre ali piše našemu tajništvu, ki mu bo dalo potrebna navodila brez stroškov.

Prepričan sem, da bo tudi naša finančna oblast imela razumevanje za dejanski stan, uvaževala težak položaj prizadetih, ter v svoji objektivnosti s pojasnili pripomogla, da se ta, iz prevelike gorečnosti podrejenih organov nastala bolna rana čim prej in čim primernejše brez škode za avtoriteto državne uprave in brez uni-ževanja eksistence odpravi.

Ivan Vesenjaj, nar. poslanec.

Ne moremo in nočemo!

(Piše posl. J. Vesenjaj.)

Odkar so radičevci šli v Pašičevo vladno, se v naši javnosti teden za tednom slišijo glasovi: Korošec, Slov. ljudska stranka gre v vladno. Žerjavovi »Jutrovc« ne morejo prenehati z izmišljeno lažjo, da se Pašičevim radikalom ponujamo, so pa tudi druge stranke in gla-sila, ki nam nekako »očetovsko« nasvetujejo, češ, da je sedaj za nas »dvanajsta« ura. Zanimiv je ta pojav in meba je vedeti,

Kolikokrat si je v svoji samotni džungli želel, da bi kedaj videl mesta in hiše belih ljudi in vsa druga ču-desa, ki je o njih bral v knjigah!

Ko pa je gledal pred seboj vse to in še mnogo več nego je našel v knjigah, se ga je lotila čudna plahost.

Najrajši bi se bil skril v drevo in od tam bi ne-zaupno opazoval množice belih ljudi, ki so hitele sem ter tja po cestah nasebine, šum in ropot vozov in stro-jev in avtomobilov ga je vznemirjal, sam ni vedel, kam bi se najprvo obrnil, kaj bi najprvo poslušal.

Vse preveč je še pač bil vajen divjega življenja v džungli, kjer je vsak najmanjši šum utegnil pomeniti nevarno, bližajočo se roparico, kjer je vsako srečanje z živim bitjem utegnilo pomeniti boj na življenje in smrt. Plaha, divja žival je še bil. Če pripelješ srno iz gozda domov, se bo tudi plašno umikala in se vsakega šuma ustrašila. Prav tak je bil Trzan.

In polno neprijetnosti je doživljal.

V tesnih, ozkih hišah je moral stanovati in po oz-kih ulicah in obdelanih cestah hoditi, niti poskočiti ni smel, ampak venomer lepo umerjeno korakati, kakor ga je naučil Arnot, v družbi je moral ure in ure lepo mir-no sedeti na stolu, pri mizi je moral vzeti v roke osovra-žene vilice in nož in žlico. To je bilo skorajda preveč za svobode in neprisiljenosti vajenega Trzana. Vse kosti in mišice so ga bolele od počasne hoje in od se-denja.

Toda razumel je, da se bo treba na vse to navaditi, razumel je, da njegovo dosedanje življenje ni bilo za belega človeka spodobno. Jasen namen je imel pred očmi, trdno voljo pa tudi, — človek je hotel biti, kakor so drugi njegovega rodu.

In navadil se je na vrveče množice ljudi, na vozove in stroje in avtomobile, čudni glasovi »kulture« ga ni-so več plašili, posilil je svoje krepke, svobode vajene

in močno se peneča, toaletna mila, temveč imajo v sebi tu-di še medicinsko prizkušene in dobro delujoče sestavine, ter so torej koristna proti pegam, lišajem in različnim ne-čistosti mkože. One store kožo mehko, nežno in kljub-jočo učinkom vode in mrzlega zraka. Dobi se 5 vrst Elsa mil: Elsa lilijsko mlečno milo, Elsa glicerinsko milo, Elsa

Kakšni razlogi

vodijo ene in druge, da tako govorijo in pišejo. Samo-umevno in brez dvoma je, da so ob takšnih glasovih radovedni tudi nekateri naši zaupniki. Oni namreč ve-do: če gredo naši poslanci v vladno, potem je političen razvoj tako daleč dozorel, da se uresniči in uveljavi program SLS ali vsaj bistven in važen njegov del. In kdo ob sedanjem stanju, političnem kakor gospodar-skem, tega ne bi bil vesel in seveda najbolj naši zaup-niki, naši najboljši pristaši, kateri so s poslanci vred nositelji stranke in njenega programa.

Da bi šli mi v vladno, da se celo ponujamo za vsako ceno, o tem pišejo in govorijo največ gg. iz dr. Žerja-vovih vrst. Stori to ne iz ljubezni do nas in ljudstva, temveč z namenom, da bi z nezaupanjem razmajali na-še vrste in da bi opravljali oni svoj znani politični po-sel.

Seveda želijo naš vstop v vladno tudi posamezni uradniki, kateri so bili in so še po krivici zasledovani in zapostavljeni, ker od nas pričakujejo pravice in po-moči. Gospodarski sloji pa pričakujejo od našega ak-

boraksovo milo, Elsa lilo za britje, Elsa katransko ali šam-pon milo. Za poizkušnjo 5 kosov Elsa mila že obenem z zavojnico in poštino za 52 din. proti vnaprej poslanem denarju. Po povzetju za 10 din. več (za poštino). Naro-čila upraviči lekarnarju Eugen V. Felleru u Stubič Donjo, Elsatrg 341, Hrvatska.

tivnega sodelovanja v vladi več reda v upravi, več upo-števanja svojih upravičenih teženj.

Kaj pa mi?

Mi zastopniki pa imamo dolžnost: vestno in natan-ko zasledovati obstoječe stanje pri našem ljudstvu, po-znati težave in težnje njegove, imeti pred očmi sredstva in pot za odpravo in potem po svoji najboljši vesti in ver storiti odločilne korake.

Ali je čas, da bi šli v vladno?

Iz Spod. pluj. polja piše dober naš mož: nič več za sebe, za otroke in za napredek našega gospodarstva, temveč samo za davkarijo, za direktne in indirektne davke še delamo.

Iz Zgornjih Haloz nam poročajo: če bo šlo tako kakor sedaj še par let, bomo v 4 do 5 letih vsi sami be-rači v Sloveniji, samo beračiti ne bomo imeli kje.

Pohorci in Zgor. Savinčani pravijo: pri prodaji le-sa smo vsled padca italijanske lire ogromno zgubili, na svetovnem trgu je velika konkurenca, domači odjemalci

Mama — mama,

glej to je pravo „GAZELA“ milo, ki se tako krasno peni, da snažno in belo perilo ter prihrani trud in delo

GAZELA MILO

mišice v ozke prisiljene meje, v katerih se kretajo oli-kani ljudje in kmalu pač nihče ne bi verjel, da je mla-di, izredno krepko zrastle gospod v neomadeževani beli obleki, ki se smeje in govori z drugimi vred v živahni veseli družbi, — da je ta človek pred par meseci še pol-nag po drevju divje džungle plezal, zasledoval leva in panterja in si tešil glad s sirovim svežim mesom.

Arnot je bil zelo vesel svojega brihtnega, dovtet-nega nčenca.

Ostala sta dober mesec v mestu.

Arnot je brzojavno obvestil svoje poveljstvo, da še živi in da je zdrav ter prosil za več mesecev dopusta. Obenem je naročil tudi denarja. Potrebovala sta ga za potovanje na Francosko, pa tudi jadnico sta namera-vala najeti in dvigniti Porterjev zaklad v džungli.

Gospod John Trzan — tako se je sedaj pisal — je bil kmalu splošno priljubljen družabnik. Njegovo mir-no, tehtno obnašanje, njegov odkriti, priključivi obraz, njegova zdrava, čila svežost, — vse to mu je pridobilo v kratkem vse polno dobrih prijateljev. Vse ga je rado imelo.

Pa je tudi znal pripovedovati kakor nihče drug. O življenju v džungli, o levu, tigru, slonu in o drugih živalih pragozda je znal govoriti kakor da je sam ke-daj živel med njimi in se pogovarjal z njimi. Nikdar, tako so pravili, še niso čuli koga, ki bi bil tako na-tančno poznal življenje divjih afriških roparic.

Pa ne samo da je bil priljubljen, — pravo čudo je bil za vse mesto. Ni mu namreč minil dan, da ne bi do-bil prilike pokazati svojo silno moč in izredno gibčnost.

Nekoč na primer je pridrvel črnc orjaške postave pijan po ulicah nasebine, z dolgim nožem v roki, kri-čal je in krel in iskal, koga bi napadel. Vse se mu je umikalo.

Pridivil je tudi pred Trzanov hotel. Gruča gospo-dov je sedela na verandi, med njimi tudi Trzan.

Sirovo kričaje je planil črnc po širokih stopnicah, vse je seve skočilo po koncu in prestrašeni so zbežali gospodje v notranje prostore. Le Trzan je mirno ob-sedel.

Tuleč in z dvignjenim nožem se je zaletel črnc v Trzana, misleč pač, da tukaj vsaj si bo na lahek način ohladil svojo jezo. Izza varnih oken in vrat pa je gle-dalo par tucatov plašnih oči in čakalo, kedaj bo silni črni orjak zaklal uboga gospoda Johna.

Pa silni črni orjak se je topot hudo zmotil.

Z mirnim smehljanjem na licu, kot bi šlo za pri-jetno zabavo, je pričakal Trzan divjaka. Ze je bil trde pred njim, sedaj bo sunil dolgi nož —

Tedaj pa je Trzan po bliskovito vstal, jeklena pest je prestrigla črncev zamah, daleč je odletel nož, silne mišice so dvignile črnega orjaka od tal in nesrečni na-padalec je zletel kakor žoga po zraku in čez pregrajo verande ter v prelepem polkrogu pljusnil v reko, da je visoko prhnila voda na vse strani.

Glasi živijo je zadonel, bojazljivi gledalci so prišli bliže in krobotaje gledali, kako se je črnc trezen, ohlajen in ves moker kobacal iz vode ter se urnih pot pobral iz območja strašnih mišic.

Ob neki drugi priliki je bil Trzan s številno družbo na obisku pri nekem bogatašu. Njegovo posestvo je le-žalo zunaj mesta na robu pragozda.

Beseda je nanesla na levo.

Gospodje, po večini lovci, so bili različnih misli o levovi srčnosti. Nekateri so celo trdili, da se lev človeka boji, vsi pa so si bili edini, da je najbolje prijeti za dobro zanesljivo puško, če se kje v bližini oglasi rje-veči kralj živali.

(Dalje prihodnjič.)